

ligt, dersom han ikke — og jeg drister mig til at antage, at Tidenden vil stadfæste min Opfattelse — til det Exempel, han gav om forskellige Skattebydere med forskellige Indtægter, udtrykkelig tilføiede, at desuden var der Intet til Hinder for, at den ene Klasse svarede i Forhold til sin Indtægt saamange Procenter eller Portioner, og den anden Klasse et derfra forskjelligt Antal, at der altsaa, efter at man havde tilbeiebragt, hvad Ordføreren kaldte en Skatteindtægt, kunde finde endnu en yderligere Classification Sted. Da allerede et Par Medlemmer have undladt at efterkomme den ærede Ordførers Opfordring om ikke at udtale sig om Ændringsforslaget under Nr. 28, seer jeg mig heller ikke opfordret til længere at tilbageholde de enkelte Bemærkninger, som disse Udtalelser kunne foranledige mig til. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke har kunnet opfatte Ændringsforslaget under Nr. 28 anderledes, end at denne Meddelelse til Rigsdagen skulde finde Sted ved Umbeling til de enkelte Medlemmer. Der staaer ganske vist intet Udtrykkeligt derom, men, da dette er den sædvanlige Meddelelsesmaade til Rigsdagen, havde jeg lagt denne Betydning deri. Den Bemærkning, som jeg altsaa igaar gjorde imod Ændringsforslaget paa Grund af det i mine Tanker unødige Spild af Papir og Tryk, vil jo saa falde bort; men der bliver ikke desto mindre for mig to væsentlige Indvendinger mod Ændringsforslaget tilbage, hvorfor jeg vedblivende vil modsætte mig det, ikke saaledes som det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Rehmann) udtrykte sig om min Modstand mod et andet Forslag, at jeg vilde sætte mig imod det med Hænder og Fødder; men jeg vil gjentage det samme Udtryk, som jeg dengang brugte om Ændringsforslaget Nr. 21, nemlig at jeg paa ethvert Trin vil søge at slaffe det ud af Loven igjen. Hvad jeg har imod Ændringsforslaget Nr. 28 foruden det overflødige Arbejde, det i mine Tanker vilde give, er, at jeg ikke kan opfatte et saadant udtrykkeligt Lovbud om en Meddelelse til Rigsdagen anderledes, end at der tillægges dette Anliggende en saadan overordentlig Vigtighed, at der derom skal finde en særlig Meddelelse Sted til Rigsdagen, og jeg kan paa ingen Maade erkjende, at disse Kjøbstadsvedtægter i

faa Henseende udgjøre nogen Undtagelse fra samtlige øvrige Vedtægter. Dersom det derimod — og det bemærkede jeg ogsaa igaar — skal forstaaes saaledes, at det nu er første Gang, at noget Saadant indbringes i et Lovforslag, men at man for Fremtiden vil sikke sig Meddelelser om lignende Anliggender ved en Lovparagraf, saa maa jeg ansee det for at være aldeles urimeligt. Det forekommer mig, at man her hos os, under vore smaa Forhold og med den store Offentlighed, som her er tilføiede, ikke behøver at indføre saadanne Lovbestemmelser for at sikke sig, at intetsomhelst kommunalt eller administrativt Overtagelse skulde blive uændset. Det ærede kongevalgte Medlem (S. C. Jacobsen) bemærkede vel, at dette ingenlunde var noget Ualmindeligt, idet han henviste til, at Vedtægten for Kjøbenhavn findes i Lovsamlingen. Men det ærede Medlem vil vist indrømme mig, at der er en himmelvid Forskjel mellem den frivillige Offentliggjørelse i Departementstidenden og Lovsamlingen, og den Meddelelse, der i Henhold til en af Rigsdagen givne Lov skal finde Sted til Rigsdagen. Jeg har aldeles Intet imod, at disse Vedtægter faae den størst mulige Offentlighed, jeg vilde endogsaa ønske for de vedkommende Kjøbstæder, at de bleve en almindelig Ræsoning, og at man vilde anstafte dem til Bogsamlinger, for at Folk kunne siudere disse Vedtægter og sætte sig ind i Kjøbstædernes særlige Forhold, men jeg tvivler om, at Interessen vil være saa stor for disse Vedtægter eller smaa Love, som man kalder dem, for at give dem en større Betydning, end de virkelig have. Jeg opfatter Ændringsforslaget enten som et Forsøg paa at indrette særlig en Control med Kjøbstædernes Anliggender, og saa maa jeg modsætte mig det, eller som en Begyndelse til i Almindelighed at indfætte saadanne Bestemmelser i Lovene, og saa modsætter jeg mig det ligeledes med Bestemthed.

Ordføreren: Jeg skal kun til Alt, hvad der er ytret om Skatteindtægtsparagrafen, bemærke, at jeg er ganske enig i, hvad den ærede Taler fra Bornholm (Sonne) bemærkede. Jeg troer, at, naar man vil eftersee, hvad jeg har udtalt i denne Sag, vil Ingen